

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201528
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3619201528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., C. XX/X, zastúpená D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, o zaplatenie 450,42,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. apríla 2025, č. k. PE-5Csp/91/2019-331, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti I. m e n í tak, že žalobu zamietá.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. m e n í tak, že žalovaná má nárok proti žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 405,42 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 15,- eur od 21.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.01.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.02.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.03.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.04.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.05.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 15,- eur od 21.07.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 80,02 %. Na vec aplikoval ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), § 52 ods. 1 a 2 prvá veta, § 52 ods. 3 a 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len "nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z."). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti pôvodnej žalovanej G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX domáhal zaplatenia sumy 450,42 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 450,42 eur od 04.04.2017 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a právna predchodkyňa žalovanej uzatvorili dňa 09.06.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol právnej predchodkyňi žalovanej sumu 405,00 eur na zakúpenie spotrebného tovaru (televízor). Podľa zmluvy o úvere mala právna predchodkyňa žalovanej splácať úver v pravidelných 37 mesačných splátkach po 15,00 eur, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.07.2016. Právna predchodkyňa žalovanej uhradila z vyššie uvedenej sumy 15,00 eur. Vzhľadom k tomu, že právna predchodkyňa žalovanej porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.01.2017 - predžalobná upomienka vyzval právnu predchodkyňu žalovanej k úhrade dlžných splátok, poskytol jej dodatočnú lehotu 30 dní s upozornením, že úver zosplatní. Keďže právna predchodkyňa žalovanej dlžné splátky ani v dodatočnej lehote neuhradila, právny predchodca žalobcu využil oprávnenie úver zosplatniť, o čom bola právna predchodkyňa žalovanej informovaná listom zo dňa 29.03.2017. Celkový dlh žalovanej tak predstavuje sumu 450,42 eur.

2. Okresný súd Partizánske rozhodol vo veci samej platobným rozkazom č. k. 5Csp/91/2019-55 zo dňa 17.02.2020, proti ktorému podala včas odpor právna predchodkyňa žalovanej. Odpor odôvodnila tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pre absenciu určitej ročnej úrokovej sadzby a presnej adresy, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, nakoľko premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti nezaplatennej splátky (15.08.2016) a žaloba bola podaná na súd až 24.10.2019. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 27.08.2020, č. k. 5Csp/91/2019-96 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48.

3. Právna predchodkyňa žalovanej v priebehu konania zomrela (XX.XX.XXXX). Uznesením č. k. 5Csp/91/2019-163 zo dňa 23.09.2021 súd prvej inštancie konanie prerušil do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiťke. Uznesením č. k. 5Csp/91/2019-221 zo dňa 09.12.2022 támojší súd rozhodol tak, že v konaní pokračuje so žalovanou A. B., nar. XX.XX.XXXX ako právnu nástupkyňou zomrelej žalovanej, pretože táto sa stala dedičkou celého majetku zomrelej poručiťky.

4. Okresný súd Partizánske v poradí prvým rozsudkom č. k. PE - 5Csp/91/2019-275 zo dňa 06.04.2023 zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 450,42 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 450,42 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalovanej odvolací súd uznesením č. k. 6CoCsp/26/2023-299 zo dňa 30.11.2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nesprávne v bode 11 svojho rozhodnutia uviedol, že žalovanej bolo oznámenie

(o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017) doručené dňa 06.02.2017. Pokiaľ nebolo preukázané, že žalobca, resp. jeho právny predchodca oznámenie zaslal, nebolo možné, podľa názoru odvolacieho súdu, dospieť k záveru o tom, že došlo k platnému zosplatneniu predmetného úveru. Správny záver o tom, či došlo k platnému zosplatneniu úveru bol v predmetnej veci kľúčovou otázkou aj vo vzťahu k posúdeniu prípadného premlčania nároku žalobcu. Odvolací súd mal za to, že aplikovať závery, ktoré uviedol Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 a na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie je možné len vtedy, ak bolo súdom riadne zistené, či skutočne došlo aj k zosplatneniu úveru. Pokiaľ nemožno taký záver urobiť (pre nepreukázanie doručenia listiny obsahujúcej vyhlásenie okamžitej splatnosti), je potrebné vychádzať z toho, že premlčanie sa posudzuje

v závislosti od splatnosti jednotlivých splátok. Uviedol, že v predmetnej veci je preto namieste uvažovať, či niektoré splátky úveru sú, alebo nie sú už vzhľadom na plynutie času a ich splatnosť premlčané. Zvlášť ide o otázku splátok splatných pred viac ako troma rokmi (všeobecná premlčacia doba) s ohľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 25.10.2019 a prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2016, v prípade ak tieto splátky sú splatné a žalovaná, či jej právna predchodkyňa tieto v plnej výške neuhradila.

5. Súd prvej inštancie po rozhodnutí odvolacieho súdu a viazaný jeho právnym názorom nariadil vo veci samej pojednávanie na deň 29.04.2025, na ktoré sa strany sporu nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili a požiadali o konanie v ich neprítomnosti. Žalovaná sa týmto podaním vyjadrila vo veci samej, v ktorom uviedla, že žalobca predložil predžalobnú upomienku spolu s doručenkou zo dňa 26.01.2017, pričom druhý list "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru list zo dňa 29.03.2017" žalovanej doručený nebol ani právnej predchodkyňi žalovanej a taktiež žalobca žalovanej, resp. právnej predchodkyňi žalovanej neposlal riadnu výzvu, ktorá by obsahovala obligatórnu špecifikáciu splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že nemôže byť platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nedošlo ani k platnému zosplateniu úveru.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.06.2016 zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok poskytla žalovanej na kúpu tovaru (televízor) úver vo výške 405,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,37 %, RPMN 23,37 %, pri priemernej RPMN 20,29 %, pri splatnosti prvej splátky 20.07.2016, splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru 20.07.2019, čo jednoznačne a zrozumiteľne vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, súčasťou ktorej sú obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 37 mesačných splátkach po 15,00 eur. Celková výška úveru bola 555,00 eur.

7. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 vyplýva, že žalobca zosplatnil celý dlh vo výške 450,48 eur. Žalovaná bola upozornená podaním žalobcu zo dňa 26.01.2017 o tom, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 90,00 eur, ktorý ak do 05.03.2017 neuhradí, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalovanej bola predžalobná upomienka doručená dňa 06.02.2017.

8. Z prehľadu splátok vyplýva, že právna predchodkyňa žalovanej na úver zaplatila sumu 15,00 eur. Dlžná suma po zosplatení úveru predstavuje sumu 465,42 eur.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 02.06.2020 na č. I. 71 vyplýva, že právny predchodca žalobcu ako postupca adresoval právnej predchodkyňi žalovanej list, v ktorom jej oznamuje, že svoju pohľadávku postúpil na žalobcu. Zásielku podal žalovanej na pošte dňa 02.06.2020 pod č. H. (č. I. 70 spisu).

10. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že nárok žalobcu je v časti dôvodný. Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a právnym predchodcom žalovanej ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2016, na základe ktorej žalovaná získala úver vo výške 405,00 eur ako účelovo viazaný na kúpu tovaru (televízora), ktorý sa zaviazala splácať v 37-mich mesačných splátkach po 15,00 eur v celkovej výške 405,00 eur, pri RPMN 23,37 %, pri splatnosti prvej splátky 20.07.2016 a konečnej splatnosti úveru 20.07.2019, pri priemernej RPMN 20,29 %, pri úroku z úveru 23,37 %. Ide

o spotrebiteľský právny vzťah, keď veriteľ uzavrel zmluvu o úvere so žalovanou ako spotrebiteľom - fyzickou osobou bez oprávnenia na podnikanie. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Súd ex offo posúdil platnosť spotrebiteľskej zmluvy a nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Súd nezistil, že by zmluva neobsahovala niektorú náležitosť vyžadovanú zákonom č. 129/2010 Z. z., pre ktorú by sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme. Pokiaľ ide o výšku RPMN, táto je vypočítaná správne a je primeraná času, kedy bola úverová zmluva uzavretá. Rovnako súd konštatuje, že RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru platná pre zmluvu

o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej od 16.05.2016 do 15.08.2016 so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov bola na úrovni 24,92 % (zverejnená na webovom sídle Ministerstva financií SR), v zmluve bola dohodnutá na úrovni 24,92 %, RPMN bola stanovená vo výške 23,37 %, neprekračuje teda najvyššiu prípustnú výšku odplaty.

11. Súd prvej inštancie na námietku žalovanej skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo slov "napriek písomnej výzve" možno vyvodíť, že postúpeniu pohľadávky má predchádzať písomná výzva a napriek tejto výzve musí byť klient v omeškaní /teda na výzvu nereaguje uhradením dlhu/, ale z tejto formulácie nemožno vyvodíť, že by po výzve mala banka čas ešte 90 dní. Za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj predžalobnú upomienku, ktorej súčasťou bola výzva na uhradenie pohľadávky z konkrétnej zmluvy a v konkrétnej výške, keďže podľa § 92 ods. 8 bankového zákona postačuje omeškanie - napriek výzve - dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením len časti peňažného záväzku. Podľa predžalobnej upomienky bola žalovaná v omeškaní so šiestimi splátkami a k postúpeniu pohľadávky došlo zmluvou o postúpení pohľadávky ku dňu 29.05.2020, pričom žalovaná bola riadne upovedomená o postúpení pohľadávky listom zo dňa 02.06.2020, čo preukazuje podací hárok na č. I. 70 spisu, čím sa tento list považuje za doručený a žalovaná nemôže namietat, že jej táto zásielka doručená nebola. Zároveň v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. môže právny predchodca žalobcu pohľadávku postúpiť až po konečnej splatnosti všetkých splátok, t. j. po 20.07.2019, čo je daný prípad, pretože k postúpeniu došlo dňa 29.05.2020, teda po termíne konečnej splatnosti celej pohľadávky. Právny predchodca žalobcu postúpil žalobcovi už splatné, t. j. dospelé splátky, preto bolo postúpenie pohľadávky platné.

12. Súd prvej inštancie preskúmal na námietku žalovanej, či je nárok žalobcu premlčaný. Aby súd mohol vyššie uvedené vyhodnotiť, bolo potrebné predovšetkým posúdiť, či veriteľ (žalobca) úver platne predčasne zosplatnil, a to v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že účinky zosplatnenia úveru, o ktorom žalobca tvrdil, že nastali dňa 19.03.2017 pre nedodržanie podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nenastali, pretože žalobca nepreukázal, že žalovanej doručil oznámenie o zosplatnení úveru. Súd nemal preukázané, že žalobca takúto písomnosť žalovanej doručoval, keď písomnosť - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je datovaná dňom 29.03.2017 a doručienka, ktorú žalobca predložil je s dátumom prevzatia 06.02.2017, a preto sa nemohla na túto listinu predmetná doručienka vzťahovať. Je zrejmé, že táto doručienka sa vzťahovala na listinu - "predžalobná upomienka". Keďže nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy postupom podľa zákona, resp. toto preukázané v spotrebiteľskom spore nebolo, bolo potrebné skúmať prípadné premlčanie každej zo splátok úveru v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka samostatne.

13. Súd prvej inštancie mal za to, že každá zo splátok predstavuje samostatný dlh, ktorý sa samostatne tiež premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. V súlade s ustanovením § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie je potrebné v danej veci aplikovať, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V danej veci bola žaloba podaná na súde dňa 25.10.2019. V zmysle predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 09.06.2016 splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci a 1. splátka bola splatná dňa 20.07.2016 (20. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené čerpanie úveru). Od tohto dátumu, teda odo dňa nasledujúceho po tomto dátume teda začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na zaplatenie tejto splátky. Rovnako tak plynula uvedená 3-ročná premlčacia doba aj u ostatných (nasledujúcich) splátok. Poskytnutá istina úveru v sume 405,- eur pri výške mesačnej splátky 15,- eur bola splatná v 37 celých splátkach. Na základe uvedeného, po zohľadnení splátok, ktoré žalovaný uhradil podľa prehľadu splátok a úhrad (uhradil sumu 15 eur - prvú splátku), s poukazom na plynutie trojročnej premlčacej lehoty a skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd dňa 25.10.2019, súd konštatuje, že došlo k premlčaniu troch splátok splatných dňa 20.08.2016, 20.09.2016 a 20.10.2016. Vzhľadom k tomu súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 405,42 eur a v prevyšujúcej časti žalobcom uplatneného nároku tento zamietol.

14. Žalovaná je s plnením úveru v omeškaní, preto ju súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov zaviazal aj na zaplatenie úrokov

z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti až do zaplatenia.

15. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V predmetnej veci mal žalobca úspech v časti istiny 405,42 eur, neúspešný bol v časti týkajúcej sa premlčaných splátok vo výške 45,- eur, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,02 % (úspech 405,42 eur z 450,42 eur = 90,01 % - 9,99 % = 80,02 %). O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

16. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie bolo porušené právo na spravodlivý proces, neboli splnené procesné podmienky a súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s námietkami žalovanej. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 79/2, I. ÚS 407/2010, IV. ÚS 77/02, na čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Postupom súdu prvej inštancie došlo k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalovanej ako spotrebiteľa. Namietala neplatnosť zosplatnenia úveru ako i nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Závery súdu prvej inštancie uvedené v odseku 36. rozsudku súdu prvej inštancie o zosplatnení úveru nie sú správne. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že žalobca doručil žalovanej oznámenie o zosplatnení úveru, pričom sa nezaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Ak je neplatné zosplatnenie úveru, nemôže byť platným ani postúpenie pohľadávky na žalobcu /viď rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. k. 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018/. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalobca predložil predžalobnú upomienku spolu s doručenkou zo dňa 26.01.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 nebolo žalovanej doručené, ani poručiťke /uznesenie NS SR zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010/ žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavenej vôle /viď rozhodnutie KS Žilina zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018/. Zosplatnenie je neplatné aj z dôvodu, že žalobca neposlal riadnu výzvu, ktorá by obsahovala obligatórnu špecifikáciu /identifikáciu/ splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto právneho úkonu. Výzva zo dňa 26.01.2017 takúto špecifikáciu neobsahuje, s ktorou splátkou je žalovaná v omeškaní. Poukázala na rozhodnutia KS Žilina, sp. zn. 11CoCsp/21/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7CoCsp/24/2024 zo dňa 09.10.2024, sp. zn. 7CoCsp/41/2024 zo dňa 04.12.2024 ako i NS SR sp. zn. 2Cdo/149/2021. Žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani postúpenie pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Navrhla, aby odvolací súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

17. Žalobca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, keď súd prvej inštancie sa vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. V spore bolo preukázané, že žalovaná poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatila, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne.

18. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodalí.

19. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný pritom skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, po zopakovaní dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 383 a § 385 ods. 1 CSP

a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne, čím boli splnené podmienky pre jeho zmenu podľa § 388 CSP.

20. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania /§ 379 CSP/ a odvolacími dôvodmi /§ 380 ods. 1 CSP/.

22. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie, v poradí druhým rozhodnutím, založil svoje rozhodnutie na záveroch, posúdiac zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou C. I. J., G. ako veriteľom a právnym predchodcom žalovanej ako dlžníkom zo dňa 09.06.2016, na základe ktorej získala žalobkyňa úver vo výške 405,-eur, ako účelovo viazaný na kúpu tovaru /televízora/. Súd prvej inštancie skúmal ex offa platnosť spotrebiteľskej zmluvy a skonštatoval, že zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Posúdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z., keď skúmal predžalobnú upomienku, ktorej súčasťou bola výzva na uhradenie pohľadávky z konkrétnej zmluvy a v konkrétnej výške, ako i omeškanie so šiestimi splátkami a postúpenie pohľadávky, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.05.2020. Uzavrel, že žalovaná bola riadne upovedomená o postúpení pohľadávky listom zo dňa 02.06.2020, čo preukazuje podací hárok č. I. 70 spisu. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. môže právny predchodca žalobcu pohľadávku postúpiť až po konečnej splatnosti všetkých splátok, t. j. po 20.07.2019, čo je daný prípad, keď k postúpeniu došlo dňa 29.05.2020, po termíne konečnej splatnosti úveru. Vyhodnotil, že nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru, keď žalobcove oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je datované dňom 29.03.2017 a v doručenke, ktorú predložil žalobca v konaní, je uvedený dátum prevzatia dňa 06.02.2017, preto bolo potrebné skúmať premlčanie každej zo splátok úveru. S poukazom na plynutie trojročnej premlčacej lehoty a skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 25.10.2019, došlo k premlčaniu troch splátok splatných dňa 20.08.2016, 20.09.2016 a 20.10.2016.

23. Žalovaná namietala odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

24. Podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil starne, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, napr. keď súd prvej inštancie zoberie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

26. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

27. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval a správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

28. Odvolacie dôvody žalovanej poukazom na citované zákonné ustanovenia vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné.

29. Podľa § 382 CSP odvolací súd vyzval strany sporu, aby sa v lehote 10 dní vyjadrili k možnému použitiu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 39 2 Občianskeho zákonníka, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vo vzťahu k posúdeniu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súčasne odvolací súd vo výzve poukázal na aktuálnu, ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024.

30. Žalovaná v písomne podanom vyjadrení k výzve odvolacieho súdu uviedla, že vznesla námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s uvedením, že zosplatnenie úveru je neplatné, pričom nebol dodržaný postup pri tomto úkone. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní predložil predžalobnú upomienku spolu s doručenkou zo dňa 26.01.2017 a list Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, ktoré neboli žalovanej, resp. právnej nástupkyňi žalovanej, riadne doručené. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď do rozhodnutia súdu nepredložil doklad o doručení. Zosplatnenie je neplatné, keď právny predchodca žalobcu neposlal riadnu výzvu, ktorá by obligatórne obsahovala špecifikáciu /identifikáciu/ splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Výzva zo dňa 26.01.2017 špecifikáciu neobsahuje, s ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania. Zopakovala svoju argumentáciu tak, ako v podanom odvolaní s odkazom na rozhodovaciu činnosť iných krajských súdov. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3/2025, uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 je uvedené, že neurčenie splátky vo výzve banky a v oznámení o zosplatnení, pre ktorú sa zosplatňuje, spôsobuje neplatnosť týchto právnych úkonov a preto je neplatné aj postúpenie. Obdobne v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ako i v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022. Navrhla, aby odvolací súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

31. Žalobca v písomne podanom vyjadrení, k výzve odvolacieho súdu uviedol, že ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné na prejednávany spor použiť, keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, odsek 36. uviedol, že k predčasnemu zosplatneniu úveru postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo a úver sa stal splatným prirodzeným spôsobom, dňom konečnej splatnosti. V predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2017 právny predchodca identifikoval splátku splatnú 11/2016, pre ktorú mienil úver predčasne zosplatniť. K postúpeniu pohľadávky došlo po 90 dňoch od žaloby, výzvy banky pred postúpením, ktorá bola žalovanej preukázateľne doručená, nakoľko žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre postúpenie žalovanej pohľadávky.

32. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP na nariadenom pojednávaní, kde zopakoval dokazovanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť z nasledujúcich dôvodov:

33. Podstata odvolacích dôvodov žalovanej bola koncentrovaná v tvrdení, že žalobca nedoručil žalovanej oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, neunesol dôkazné bremeno, keď nepredložil doručenkou s podpisom žalovanej. Namietala, že zosplatnenie úveru je neplatné, nakoľko žalobca neposlal riadnu výzvu, ktorá by obsahovala obligatórnu špecifikáciu / identifikáciu/ splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nie je platné postúpenie pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

34. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr

po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

39. Výzva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka ako jednostranné právne úkony pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle § 37 resp.

§ 39 Občianskeho zákonníka určitosť a zrozumiteľnosť. Z prejavu vôle veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplacením tej-ktorej individualizovanej splátky alebo splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať k spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ svoje právo uplatní.

40. Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Vo vzťahu k určitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu v obdobných skutkových základoch riešené rovnako – v rozhodnutiach sp. zn. 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, v rozhodnutí sp. zn. 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 16CoCsp/20/2024 zo dňa 25.02.2025, sp. zn. 8CoCsp/17/2025 zo dňa 30.09.2025.

41. V predmetnej veci, vo vzťahu k náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že "v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh"... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záveroch, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, že "identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený."

42. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 04.06.2025 prijalo uznesenie najvyššieho súdu z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 ako judikát, publikovaný pod č. R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025, ktorého právna veta znie: „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok/uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou.

43. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by splňala vyššie uvedené náležitosti, t. j. špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplatneniu ku dňu 14.06.2022, nemožno považovať výzvu označenú ako "Predžalobnú upomienku" zo dňa 26.01.2017, ktorú predložil žalobca v konaní. Z konštrukcie predmetnej upomienky vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 90,- eur s upozornením, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude oprávnený úver zosplatniť. Nebolo sporné, že uvedená listina nie je výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru. Uvedenie nedoplatku na splátkach vo výške 90,- eur, pre ktorú sa žalovaná dostala do omeškania s upozornením na úhradu splátky v mesiaci 11/2016, pre ktorú by mimoriadnu splatnosť vyvolala, zo znenia výzvy nevyplýva, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok/uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu listom označením ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru" zo dňa 29.03.2017 neobsahovalo uvedenie splátky, pre ktorú predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru a navyiac, nebolo možné posúdiť, či zosplatnenie bolo vyvolané splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.

44. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, že ust. § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné na prejednávanej spor použiť z dôvodu, že súd prvej inštancie rozsudkom pod č. k. PE-5Csp/91/2019-331 v odseku 36. odôvodnenia rozsudku dospel k záveru, že k predčasnému zosplatneniu úveru postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo a úver sa stal splatným prirodzeným spôsobom, dňom konečnej splatnosti. Žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2017 identifikoval splátku splatnú 11/2016, pre ktorú mienil úver predčasne zosplatniť. K výzve odvolacieho súdu na preukázanie splnenia postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že žaloba právneho predchodcu žalobcu, banky je výzvou banky pred postúpením v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. K postúpeniu došlo po 90 dňoch od žaloby, výzvy banky pred postúpením, ktorá bola žalovanej preukázateľne doručená, nakoľko proti platobnému rozkazu podala odpor, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre postúpenie žalovanej pohľadávky.

45. Odvolací súd na tvrdenia žalobcu, keď žaloba je výzvou banky pred postúpením a k postúpeniu došlo po 90 dňoch od žaloby, s poukazom na § 366 CSP, keď ide o novoty v odvolacom

konaní, neprihliadal. Súčasne zotrúva na svojich záveroch, posúdiac predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017 ako i vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, keď sa od žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

46. Odvolací súd uzavrel, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tým aj platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa od žalobcu resp. právneho predchodcu žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru za splnenia predpokladu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti. Odvolací súd ani z dostupných údajov (ani zo znenia žaloby či iných vyjadrení žalobcu uskutočnených v konaní) nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

S poukazom na uvedené skutočnosti je potrebné výzvu obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom neplatného zosplatnenia úveru je neplatnosť postúpenia pohľadávky

s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tzn. nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, keď žalobca nie je nositeľom tvrdeného oprávnenia.

47. Odvolací súd na nariadenom pojednávaní odstránil nesprávne skutkové i právne pochybenie súdom prvej inštancie, ktorý sa navyše neriadil zákonným ustanovením § 259 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Ustanovenie

§ 295 CSP predstavuje jedno z kľúčových ustanovení prelamujúce dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom. Uzatvára, že odvolací súd sa nezaoberal nesprávnym posúdením doručenia výzvy žalovanej pred zosplatnením, poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/77/2024 zo dňa 30.09.2025, keď svoje rozhodnutie založil na iných skutkových a právnych záveroch.

48. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol a súčasne zmenil aj nárok na náhradu trov konania, keď žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania /prvoinštančného ako i odvolacieho konania/ v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).